

Vanhemmille

Sudenpentujen osalta leiri kestää vain yhden yön, ja seikkailijoiden osalta kaksi ja tarpojien ja samoajien osalta kolme. Mutta leiri tulee silti olemaan ikimuistoinen. Vaatii rohkeutta lähteä pakkasessa nukkumaan keskelle lumista metsää pystytetyssä teltassa. Jokainen selviää tästä, ja vieläpä hienosti! Siitä tulee lisää rohkeutta ja itseluottamusta samalla kun myös metsässä ja elämässä selviämisen taidot karttuvat. Siksi me haluamme nämä nuorimmaisestikin mukaamme. Talvileirit tämän ikäisille ovat kuuluneet ohjelmistoon jo pitkään; tiedämme mitä olemme tekemässä ja teemme sen hyvin.

Leiriläisen tulee olla oikein varustautunut. Jaloissa täytyy olla ratkaisu, jolla lunta ei mene kenkään vaikka polvensyvyisessä tarpoisi. Hyviä ratkaisuja ovat esimerkiksi säärystimet tai pultun alhaalla pitävä remmi joka kulkee kantapäähän edestä. Makuupussin tulee olla riittävän hyvä. Jos talvimakuupussia ei ole saatavilla, on hyvä laittaa kaksi keskinkertaista makuupussia päällekkäin. Samoin makuualustoja voi ottaa kaksi, solumuovinen eristää paremmin kuin ilmatäytteinen. Rinkka tulee painamaan, mutta sitä kannetaankin vain 658 metriä. Varusteisiin ei välttämättä tarvitse investoida paljoa, niitä voi lainata tutuilta ja hyviä kuteita voi lunastaa kirpparilta.

Leirillä olemme liikkeessä paljon. Rakennamme yhdessä tarvittavat leirirakennelmat ja pystytämme teltat, opettelemme talvisia taitoja ja pelaamme talvisia pelejä. Illalla menemme väsyneinä rivakasti nukkumaan ettei koti-ikävä ehdi yllättää. Jokainen otetaan mukaan ja johtajia on jo nyt ilmoittautunut reilu määrä. Sudenpennuilla ja seikkailijoilla on leirillä heille tuttuja johtajia. Yöllä on kipinämittausta, supeilla johtaja valvoo vieressä ja seikkailijoilla ja vartiolaisilla on johtaja samassa teltassa. Leirin johtajisto on pääosin armeijan käyneitä aikuisia, joilla on vankka kokemus talviretkelystä myös muksujen kanssa.

Tässä muutamia otteita edellisvuosien palautteista:

”...koska hän on vasta aloittanut partion eikä siis osaa mitään, odotin vinkunaa, mankunaa, itkua, nolojen hetkien hävetystä ja yleistä hammastenkivistystä. Mutta sitä ei tullut! Tottakai oli välillä ollut vaatteet märät ja vähän kylmä ja sormeinkin tuli puukosta haava, mutta (olin siihen vähän valmistanutkin)... Lapsia on vaikea nykyään saada siirtymään epämukavuusalueelle. Kaiken pitäisi olla vain viihdyttävää. Olisi kuitenkin tärkeää myös oppia käytännön elämän taitoja, kokeilla ja (epä)onnistua, kokea luontoyhteys.”

”Kiitoksia sudenpennun puolesta. Leiri oli oikein onnistunut ja hän jo odottaa ensi vuotta...
Hauskinta oli kuulemma maastoleikki, mutta eniten on kotona muisteltu kipinävahtivuoroa. =)”

”Kaikenkaikkiaan kuulin leiriltä vain myönteisiä asioita siitäkin huolimatta, että iltaisin sain itkuisia puheluita kun on niin ikävä.. Lauantaina ilmoitti ettei Havulle lähde, mutta sunnuntaina oli toinen ääni kellossa ja puolet leirimaksusta on maksettu. Sunnuntai-iltana myös tuumasi että voi kun olisin leirillä vielä :)”

”Oli varmasti elämys tuo teltassa nukkuminen kipinävuoroineen. Veikko (ääni muutettu, toimihenkilö) aloitti vasta juuri sudenpennuissa ja lähti vallgrundiin leirille ja nyt inkeliin, molemmista palasi siis silmät loistaen kotiin. Pääsi porukkaan mukaan heti ekasta kerrasta, joka onkin tosi tärkeä juttu ja tuon osaatte hoitaa todella hienosti!”

Mikäli teillä on kysyttävää olkaa rohkeasti yhteydessä leirin järjestäjiin. Teille me tätä tehdään!

Leirinjohtaja
Antti Karppi,
045-1547951, antti.karppi@partio.fi